

Frankrike

Författare: Åsa Roos

2:a Juli 2007

Table of Contents

Frankrike	1
Koketteri	1
Introduktion	1
Vetenskap	2
Telegrafi	4
Religion	5
Hugenotterna	5
Jansenisterna	6
Filosofi	7
Ekonomins filosofi	7
Krig	8
Österrikiska Tronföljdskriget	8
Sjuårskriget	8
Städer och Administraton	9
Le Secret du Roi	9
Utbildning	9
Paris	10
De rika	10
Matvanor	10
Det arbetande folket	10
Lösdrivare och tiggare	10
Brottsligheten	11
Stanken	12
Trafiken	12
Underhållning för rik och fattig	12
Kaffehus och vinstugor	13
Lanternapojkarna	13
Briaults bokhandel	13
Brott och Straff	14
Misshandel	14
Nattliga inbrott och mordbrand	14
Smugglare och Rövarbaroner	14
Sexuella brott	15
Litterära brott	15
Lagens långa arm	15
Fåfångans makt	17
Morgonmodet	17
Robe à la Française	17
Koketteri	17
Make-up modet	17
Modemagasin	17
Geografi och Regenter	19
Louis XV	19
Vägar och transport	19
Kultur och Vardagsliv	20
Litteraturens värld	20

Salongerna	21
Spel och lek	22
Sjukvården	23
Tänder och tandläkare	23
Farsoter och Epidemier	23
Handel och Ekonomi	25
Persongalleri	27
Louis XV	27
Babette Michaud	27
Emelie du Châtelet	27
Chevalier d'Eon - fransk spionmästare	28
Markis Richarde D'Ivoire	28
Marie Jenneret alias Dr. Marcel Jenneret	29
Nicolas-René Berryer	29

Frankrike

Koketteri

“Jag är förvånad över hur allvarligt Parisarna och Versailles tar på sitt yttre. I förhoppningen om att få upplysningar om det mystiska sällskap jag har jagat ända sedan vår familj tillintetgjordes har jag begett mig till Paris och salongerna här på vägen mot Venedig. Men det tillgjorda sättet och detaljrikedomen som krävs för att bli accepterad i ett sällskap tär på mig. Likaså tär de ständiga förändringarna i mode på min redan tunna börs. Mitt besök på Versailles var förgäves, men jag såg med egna ögon det snusk och den stank man rysande berättar om i Paris. Jag är tursam. Jag har inget krav på mig att inställa mig på kungens hov, som så många andra här.”

- Utdrag ur Johanna Karlsdotters dagbok

Introduktion

Frankrike är den klarast lysande stjärnan på Europas himmel. Modet dikteras härifrån, filosoferna filosoferar tillsammans med andra intellektuella i de franska salongerna och till och med arkitekturen hittar sitt ursprung i detta anrika land.

Frankrike är den ledande nationen inom nästan alla områden, men det är också ett land med stora inre motsättningar. Vid hovet ägnar man sig åt dekadenta nöjen medan folket svälter. De nya filosofiska strömningarna representerade av bland andra Voltaire och Rousseau har börjat gro hos borgarna, filosofier som inte alls håller det för självklart att kungens makt utgår ifrån Gud.

För tillfället råder lugnet, men Frankrike är en sakta pyrande kruttunna som när som helst kan explodera.

Frankrikes korrumperade adel gör sig också skyldig till en rad överträdelser, men eftersom dessa sker med godkännande, eller åtminstone utan stora åtgärder mot de som förbryter sig, så är det ingen inom adeln som ser det som ett felaktigt beteende.

Vetenskap

Vetenskapen i Frankrike inriktar sig på många olika områden, men huvudmålet, det man helst vill nå, är praktisk nytta med sina upptäckter. Filosofin har också en viss inverkan på de vetenskapliga disciplinerna. Man vill inte bara veta hur världen fungerar, man börjar också fråga sig varför den fungerar som den gör.

Kemin blir etablerad vetenskap, och det är även inom detta ämne man blir mest framgångsrik. Systemtänkandet dyker upp även här. Linné i Sverige har sitt artbestämmande och Lavoisier i Frankrike börjar systematisera kemiska upptäckter. Detta i kombination med den omfattande tryckeriverksamheten gör att takten på framstegen inom vetenskaperna ökar kraftigt.

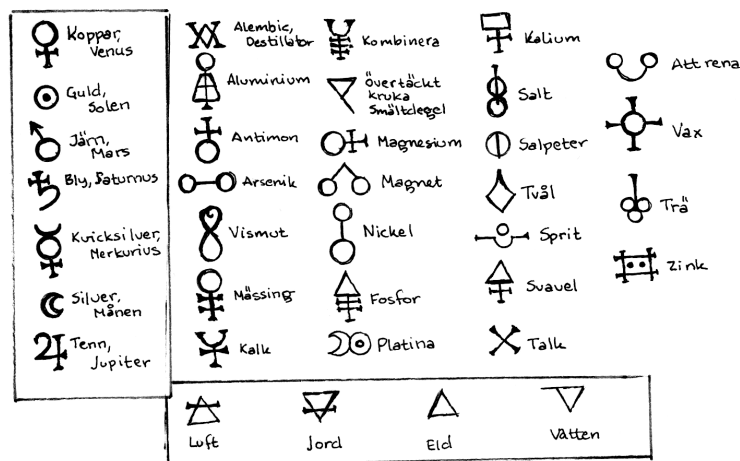
Jean Antoine Nollet specialiserar sig på fenomenet elektricitet, Han studerar Francis Hauksbees experiment med elektriska ljus och lyckas bygga vidare på dem. Bland annat lyckas Nollet skapa en serie elektriska ljus i ett rum. Nollets upptäckter och experiment skapar sådan uppståndelse att han utses till hovelektriker vid Louis XV:s hov.

Jean-Antoine Nollets Elektriska Experiment

Nollet experimenterar med elektricitet inför det franska hovet. Ett av hans mer spektakulära experiment för att visa hur människokroppen påverkas av elektricitet är hans försök med 180 grenadjärer som han låter hålla i en metalltråd. När kretsen sluts får han samtliga grenadjärer att hoppa till av stöten, något som anses mycket lyckat.

I ett annat av hans experiment bygger han en krets av mer än sjuhundra munkar som håller varandras händer.

En annan framstående fransk vetenskapsman är Antoine Lavoisier. Han är kemist och en av de vetenskapsmän som ägnar mycket av sin tid åt att systematisera upptäckter som görs runtom i världen. Han skapar en lista av element och ett rationellt system som namnger elementen.

Lavoisier kommer också på hur syre fungerar genom att placera en fågel i en lufttät behållare. Fågeln dör, och när Lavoisier sedan försöker tända ett ljus i samma behållare brinner det inte. Tidigare har man trott att luft behövs för att kyla blodet, men Lavoisier tillbakavisar den teorin med sina experiment.

Ytterligare en naturfilosof vid namn Réne Réaumur bevisar genom experiment att matsmältningen är en kemisk process. Han får en hök att svälja öppna metallcylindrar med kött i. Höken spyrr upp det den inte kan smälta i magen, och genom att studera resterna av köttet i de oskadade metallcylindrarna drar Réaumur slutsatsen att matsmältningen måste vara kemisk istället för mekanisk som man tidigare trott.

St. Martin

En ung man vid namn Alexis St. Martin kommer under läkarvård i den franska armén. Han har ådagit sig ett djupt sår i magen och man tror inte att han kommer att överleva. Till fältskärens förvåning håller sig St. Martin vid liv, men såret i hans mage vill inte läka. Fältskären placerar ett bandage över magen och övertalar St. Martin att låta Reaumur utföra lite experiment på den unge mannen. Reaumur tar prov på delvis smält mat och stoppar även in olika typer av födoämnen fastknutna i silkestrådar som han sedan drar ur efter en tid för att studera matsmältningens effekter.

Reaumur studerar också insekter och ger ut sex band av verket "Insekternas Historia" mellan 1734 och 1742. Där studerar han utan förutfattade meningar hur insekterna fungerar.

Émilie du Châtelet är en av Frankrikes främsta matematiker. Under sitt liv utför hon ett flertal experiment, och är med i en tävling som anordnas av den Franska vetenskapsakademien. Hennes resultat och skicklighet tas inte på allvar eftersom hon är kvinna.

Hennes största bidrag är dock hennes franska översättning av Isaac Newtons "Principia Mathematica" som hon inte bara översätter, utan även förklarar och förenklar från det dunkla och hemlighetsfullt skrivna latinet.

Charles Dufay är ännu en i raden av franska vetenskapsmän som studerar elektricitet. Han är medlem i franska vetenskapsakademien och hans arbete fokuserar på olika typer av elektriska ledare. I ett spektakulärt experiment vid det franska hovet låter han hänga sig i ett antal silkesrep och kopplar in sig till en elgenerator. Alla som rör vid honom orsakar att långa gnistor slår ut från hans kropp. Dufay bevisar också att det finns två typer av elektricitet.

Den franska gradmätningsexpeditionen

1736 ger sig ett lag med franska forskare sig av mot Sverige för att bevisa Newtons teori om att jorden är tillplattad vid polerna, samt att göra beräkningar på hur tillplattad den i sådana fall är. Fransmännens expedition är inte utan kontroverser. För det första misstänks den franska ambassadören i Stockholm, Charles Louis de Casteja, stödja hattarna, som är i opposition till det styrande mösspartiet. Den diplomatiska brevväxlingen blir därför lite extra känslig.

För det andra är fransmännen katoliker, något som vanligtvis är förbjudet i Sverige. Casteja varnar Outhier, som är expeditionens präst, för att öppet utöva sin tro. Av dessa skäl hålls den franska expeditionen under noggrann uppsikt då den passerar genom Sverige.

Expeditionen ger sig av från Frankrike 2:a maj och man når sitt mål den 21:a juni. Innan dess har expeditionen besökt Stockholm där man plockar upp Anders Celsius. Expeditionen leds av Pierre Louis Moreau de Mapertuis, och i den ingår Clairaut, Le Monnier och Camus, samt Sommeraux och tecknaren D'Herbelot. Samtliga är från franska vetenskapsakademien.

Som själasörjare och präst har man med sig abbé Outhier. Han är även utsedd till expeditionens journalskrivare. Voltaire sade sig gärna ha följt med som expeditionspoet, men han är rädd för kylan och stannar i Frankrike.

Från Sverige ansluter utöver Anders Celsius tolken och länskanslisten Anders Hellant och Torneåns borgmästare Petter Johan Pipping. Man har även med sig 21 roddare och 5 betjänter. Totalt ingår 36 man i expeditionen.

Samtliga expeditionsmedlemmar skickas ut för att rekognoscera lämpliga mätpunkter för triangelnätet som skall användas i mätningarna. Mapertuis blir mycket nöjd med de mätpunkter och den rekognoscering som gjorts. Triangelnätet blir enligt hans skisser mycket harmoniskt.

De flesta mätningarna måste dock utföras mitt i vintern, eftersom en av mätpunkterna ligger mitt i Torne älv. Expeditionen inkvarteras därför tillfälligtvis i Torneå. Arbetet blir hårt för de köldovana fransmännen. Mapertuis skriver själv att "jag vill

ingenting nämna om den möda och de farligheter som detta arbete satte oss uti; var och en lärer kunna finna vad det är att gå till fots uti en alns djup snö när man måste i händerna bära tunga stänger, dem man alltjämt skulle lägga neder på snön och taga däruppifrån igen; och allt under en sådan köld att tungan och läpparna fröso fast vid kärlet, så snart man ville suppa brännvin, som var det endaste man kunde hålla ofruset att dricka.”

Efter drygt ett år har expeditionen genomfört de nödvändiga mätningarna och kan återigen ge sig tillbaka till Frankrike och Paris för att slutföra beräkningarna. Man lyckas bevisa att polerna plattas av, men det är fortfarande oklart hur mycket.

Björnattackerna

Under hela sin vistelse i Sverige och lappland råkar gradmätningsexpeditionen ut för något man tror är upprepade björnattack. Attackerna sker enbart på natten och de återkommer med misstänkt regelbundna intervaller. Ortsbefolkningen gör sitt bästa för att fånga "björnen", men man når ingen större framgång. Det är först när två av expeditionens deltagare försvinner som även Mapertuis och Outhier börjar bli rejält oroliga.

Telegrafi

De franska bröderna Claude och Réne Chappe utvecklar med hjälp av kopparpannor, en urtavla och block och taljor samt ett teleskop den optiska telegraf. Den optiska telegraf imiterar semafor systemet men är mer synligt tack vare de stora svart-vita panelerna man använder istället för flaggor. Systemet får allmän utbredning i slutet på 1700-talet.

Religion

I Frankrike är katolicismen huvudreligion och man brukar säga att Frankrike är kyrkans äldsta dotter, men man har en ganska pragmatisk inställning till den. Man kan vördnadsfullt hälsa på sin präst på gatan, bara för att sedan åka vidare i vagnen till sin älskare eller älskarinna. Alla synder kan förlåtas, bara man ber tillräckligt mycket.

Den här inställningen påverkar inte närvaron i kyrkan. Det är ytterst sällsynt att man missar en kyrklig högtid, till och med under upplysningsfilosofernas inflytande. Förvisso tappar munkordnarna mycket av sitt inflytande och det sker nästan ingen nyrekrytering efter 1750, men det franska folket är katolskt i själ och hjärta.

De fördömda Benediktinerna

När Benedict på 600-talet grundade sitt kloster fick han i sin vård en tystlåten ung man med fanatiskt brinnande ögon. Mannen fick namnet Augustinus och han blev i anden Benedicts trognaste följeslagare. Efter tio år i Benedicts kloster bröt sig Augustinus loss och grundade sitt eget kloster. Klostret blev omedelbart omåttligt populärt och det sades att Augustinus fick skicka iväg en del av de som sökte sig till det.

Sanningen är något annorlunda. Augustinus är genom sin starka tro offer för en demon, besatt av den fiende han svurit att bekämpa. Hjäplös ser han på hur demonen förvrider hans läror, hur den rena och strikta tro han satt upp gett vika för hädelse. Till sin stora förskräckelse ser han på hur otaliga pilgrimmer utan att tveka accepterar de perversa lärorna och är fast i demonens våld.

Tidvis har Augustinus lyckats bryta sig loss ur demonens grepp, och vid de tillfällena har klostret brunnit eller råkat ut för andra olyckor, men aldrig nog för att stänga ner det.

Efter drygt tusen år av förtvivlan och besatthet har Augustinus blivit galen. Demonen har sedan länge inte behövt påverka den förtvivlade munken som inte längre kan skilja sina hjärnspöken från demonens röst.

Klostret

Klostret ligger avskilt i de franska alperna, ett obskyrt samhälle dit unga män och pojkar skickas då de inte har någon framtid inom familjen. Klostret har en liten by i anslutning, och köper in det mesta av sina råvaror därifrån. I byn går naturligtvis rykten om abboten som aldrig dör, de många bränderna och den vridna kristna filosofin som utövas där.

Kyrkan och staten står för mycket av den officiella censuren, men det finns också många präster som är författare. Har de inte fått ett utgivningsbrev kan de mycket väl råka illa ut, både hos kyrkan och staten.

Hugenotterna

Den protestantiska rörelsen i Frankrike kallas hugenotter, och de är förbjudna i det katolska Frankrike. Hugunotter och katoliker har legat i strid med varandra ända sedan 1500-talet, och konflikten har ofta tagit sig uttryck i dynastiska strider, som den mellan de kungliga familjerna Bourbon och Guise.

Fram till 1685 hade hugenotterna vissa fristäder i Frankrike, men det återkallade Ludvig XIV med ediktet i Fontainebleau, som återigen gjorde protestantism olagligt i Frankrike och ledde till en massutvandring till bland annat Tyskland och Skandinavien bland Frankrikes protestanter.

Camisardupproret

Det senaste upproret bland franska protestanter kom 1702, då protestanter i Cevennes gjorde uppror mot de förföljelser de fick utstå efter att ediktet i Nantes dragits tillbaka. Stridigheterna pågår fram till 1715 mellan svarta camisards och vita camisards. De svarta camisarderna tillhörde den protestantiska tron, medan de vita var katoliker.

Jansenisterna

Jansenisterna är en Romersk-Katolsk religiös rörelse, startad på 1600-talet av Cornelis Jansen, en holländsk teolog. Jansenisternas första syfte är att återföra folket till en större personlig helighet. Jansenisterna inspirerades särskilt av St. Augustines läror. Allt är ödesbestämt, och så viktigt för Jansenisterna att de till och med refererades till som Calvinister av sina motståndare.

Jansenismen har starkt fötfast i Frankrike. De har också hamnat i konflikt med kyrkan för sin tro på ödesbestämmdhet, och för att de avråder troende att inta nattvarden allt för ofta. Man är heller inte på särskilt god fot med Jesuiterna.

Jansenistattentatet

Den 5:e januari 1757 attackerar den före detta lakejen Robert-Francois Damiens kung Ludvig XV. Han lyckas knivhugga kungen med en dolk innan han släpas bort. Ludvig XV överlever, men attentatet visar hur starkt jansenisternas kungahat är.

Damiens tog jansenisternas läror till sig och iscensatte attentatet på eget initiativ. Innan avrättningen torterar man nämligen Damiens för att utröna om han agerat på egen hand. Torterarna får ett otillfredsställande svar. Damiens säger sig ha agerat helt på egen hand.

Filosofi

Även filosofin utvecklas med rasande fart i Frankrike. Det är franska filosofer som leder tänkandet och det är franska filosofer som inspirerar till nytänkande även bland resten av Europas intellektuella.

För den yngling som törstar efter att få dricka ur de stora filosofernas källor finns bara ett ställe att befinna sig på och det är Paris. Att franska filosofer tänker mer än sina engelska och skotska gelikar beror mest på att de är missnöjda med sitt samhälle, och hur det är uppbyggt. Voltaire och Rosseau betraktar det franska politiska systemet som hopplöst efterblivet och hyllar istället den svenska modellen där alla stånd får säga sitt.

Filosofen på taket

En aspirerande författare hittas död på ett tak nära sina rum i Paris. Han har blivit genomstungen åtskilliga gånger med vad som verkar vara en svärds klinga.

I handen håller den döda ynglingen resterna av ett papper som uppenbarligen ryckts ur hans hand. På pappret finns en rad kryptiska symboler, och i ynglingens rum hittar man spår efter den magiska research han uppenbarligen var i fullt arbete med då han dödades på taket.

1748 presenterar Montesquieu "Lagarnas Andå" där han argumenterar för att makt i renodlade system, både totalt folkvälde och totalt envælde, är farligt. Istället bör man dela upp makten i tre områden, lagstiftande, utövande och dömande. Den lagstiftande makten skall ligga hos en folkvald församling, den utövande makten hos konungen eller fursten, och den dömande makten hos självständiga domstolar.

Rosseau föreslår också i sin bok "Om Samhällsfördraget" som ges ut 1762, att den enskilda människans suveränitet inte överläts åt en styrande furste (som man tidigare ansett och accepterat) utan åt folket. Staten vilar på folket och skall därför styras av folket. Det här är bara några av de teorier som presenteras för den tänkande och läsande människan. Filosoferna har inget direkt inflytande över det dagliga livet, men tankarna är väckta och ligger och gror i allmänhetens medvetande.

Encyklopedisterna

"Den stora encyklopedin" är ett av århundradets största projekt, sammansatt av redaktörerna Denis Diderot och Jean Le Rond D'Alembert.

Syftet är att samla allt mänskligt vetande i en enda bok. Originalverket av encyklopedin innehåller en mängd magiska och övernaturliga artiklar, men dessa "tystas ner" och tas med hot och våld ut ur encyklopedin. Det Diderot och D'Alembert avsett att vara ett allomfattande verk blir istället ett rationellt manuskript, där fördomar och vidskeplighet kritiserats öppet av redaktörerna. Prästerskap och ämbetsmän kämpar hårt för att verket enbart skall innehålla "godkända" sanningar, trots att det inverkar menligt på Gudstro och styrandeprocesser. Vissa sanningar är för omstörtande för att få utrymme, till och med i en encyklopedi. Det officiella verket publiceras 1750 och trycks om i nya upplagor fram till 1789. Bara ett fåtal originalencyklopedier ser dagens ljus. De misskrediteras som piratkopior och är mycket eftertraktade av ockultister och alkemister.

Ekonomins filosofi

I Frankrike kanaliseras kritiken in i fysiokraternas filosofi. Enligt dem skall man stödja jordbruket i så stor utsträckning som möjligt eftersom jordbruket ger det största ekonomiska överskottet. Genom att förbättra jordbruket förbättrar man på sikt all ekonomi. Fysiokraternas motto är "laissez-faire", att låta göra. Staten skall inte reglera produktionen, eftersom den då tar hand om sig själv.

Krig

Frankrike är involverat i två stora konflikter. Riket har dessutom precis återhämtat sig från religiösa stridigheter mellan hugenotter och katoliker. Det första kriget är det Österrikiska tronföljdskriget som följer när Maria Theresia ärver den Österrikiska tronen. Det andra kriget, sjuårskriget tar sin början i de franska och brittiska kolonierna i Nordamerika.

Österrikiska Tronföljdskriget

När Karl VI avlider 1740 utbryter det Österrikiska tronföljdskriget, som även involverar Frankrike i stridigheterna. Karl VI vill överlåta det Habsburgska väldet åt sin dotter Maria Theresia, men det kräver att grannländerna godtar en kvinnlig arvsrätt.

Frankrike involveras i konflikten genom sin allians med Bayern. Frankrike utkämpar en rad strider. 1743 drivs de Fransk-Bayerska trupperna tillbaka över Rhen, men när Fredrik II väljer att ta Frankrikes sida 1744 kommer de Franska segrarna tätare. Framgångarna fortsätter även efter att Fredrik II drar sig ur stridigheterna 1745.

1747 har Frankrike kontroll över Österrikiska Nederländerna och driver fronten vidare norrut. 1748 har man förhandlat fram ett fredsfördrag i Aachen, och inga större territoriella förändringar sker. Några landområden i Italien skiftar ägare, men inget som rubbar maktbalansen sker.

Den bakomliggande politiken är komplicerad. Frankrike drivs av sin vilja att expandera mot Nederländerna. Fredrik II vill utöka sitt landområde och Maria Theresia vill bevara sitt arv. England vill inte bara ha balans i Europa, utan även stärka sin makt i kolonierna. Under kriget blockeras den franska exporten av socker och även importen av slavar.

Indien besparas heller inte maktstrider, även om kolonierna är av åsikten att de Europeiska konflikterna inte berör dem.

Sjuårskriget

Frankrike blir även djupt involverat i sjuårskriget. Precis som Österrikiska tronföljdskriget handlar det om flera konflikthärdar som strålar samman till ett krig.

Striden startar i Nordamerika, då de franska och brittiska kolonisterna drabbar samman i Ohiodalen. Som en följd av sammandrabbningarna beordrar regeringen i London flottan att blockera sjöfarten till Franska Canada.

Storbritannien sluter avtal med Ryssland när konflikten når den Europeiska kontinenten. Kungen av England är nämligen även kung över kurfurstendömet Hannover, och Hannover ligger exponerat i Europa utan någon backup. Därför väljer man att gå samman med Ryssland. Mitt emellan Ryssland och Hannover ligger Preussen. Preussen är inte så förtjust i att Ryssland ni har skäl att lägga sig i Tyska affärer och därför försöker Fredrik II sluta förbund med Storbritannien, vilket sker i Januari 1756. För många stater är dock Preussen ett större hot än Ryssland. Frankrike och Österrike ingår därför i sin tur en försvarsallians.

Ryssarna blir också upprörda över det hugg i ryggen man upplever att man fått av Storbritannien, och man byter därför sida till Frankrike och Österrike.

Fredrik II hamnar i en kris. För att ta sig ur knipan och i förhoppningen om att sluta försvarsallians med Österrike anfaller Preussen Sachsen. Det går inte riktigt som man har tänkt sig. Istället för en försvarsallians får man hela det enade Europa över sig. Fredrik IIs styrkor är dock så vältränade och Preussen har tur på slagfältet, så man lyckas hålla ut tills dess att Kejsarinnan Elisabeth dör 1762. Vid hennes död sluter Peter III genast fred med Preussen, eftersom han beundrar Fredrik II. Rysslands fredsförhandlingar drar med sig Frankrike och Österrike och 1763 avslutas konflikten.

I Europa förändras inte mycket, men i kolonierna förlorar Frankrike stora delar av sina besittningar.

Städer och Administraton

När Louis XIV dör 1715 är Frankrike i fred med Europa, men relationerna till England och Nederländerna är inte särskilt goda. Det enda land man är på god fot med är Spanien.

Ekonomi är i dåligt skick och det råder hungersnöd. Bönderna är så hårt beskattade att många lämnar sina gårdar för att söka sig till jobb i städerna.

Frankrikes starke man är kardinal André Hercule de Fleury (1653 - 1743) som börjar sin bana som präst men sedan hamnar i Ludvig XIV:s hov och får i uppdrag att utbilda Ludvig XV. Han hamnar snart i administrationen och börjar förstärka kontrollen på skatteinsamlingen i landet - Frankrikes akilleshäla. Han föredrar också diplomati framför krig.

Fleury ägnar sig även mycket åt att stärka den franska utrikespolitiska ställningen som är svag. Frankrike är ett isolerat land. För att avhjälpa det skapar Fleury ett gigantiskt utrikesministerium med specialiserade byråer och underavdelningar. Frankrike har till exempel en alldeles egen chifferbyrå för att skapa och deciffrera chiffer redan 1749.

Tyvärr går inte utrikesministeriets planer alltid hand i hand med kungens planer. och det händer med jämna mellanrum att staten och hovet motarbetar varandra. Det här har en tendens att lamslå den franska utrikespolitiken, inte minst när det gäller Östeuropa.

Det finns dessutom en allmän brist på solidaritet inom diplomatkåren. Det är inte ovanligt att högt uppsatta diplomater låter sig mutas eller är dubbelagenter.

Le Secret du Roi

Le Secret du Roi är Ludvig XV:s eget spionväsen inom den franska administrationen. Han anlitar en rad adelsmän som han skickar ut på diverse uppdrag runtom i Europa. Bland andra har han i sitt hemliga kabinett en kvick, intelligent ung man vid namn Chevalier d'Eon. d'Eon är inte bara rapp i munnen, han är också en av de bästa svärdsmännen i Frankrike och spion åt kungen. Han är även transvestit, något han använder sig av till sin fördel under sina uppdrag.

Rykten går om att d'Eon inte är den enda agenten i kungens hemliga kabinett som besitter särskilda egenskaper. Han sägs till och med vara en av de mindre sensationella, men mest publika, agenterna.

Cabinet Noir - Äventyrsuppslag

Rollpersonerna får i uppdrag att bevaka en ung ädlings brevkonversationer med en viss Henrietta de la Tours. Fröken de la Tours misstänks vara spion för Ryssland, och hennes brevväxling med den franska ynglingen hoppas man kommer att avslöja en konspiration mot den franska kungens älskarinna.

Innan man hunnit börja undersöka hittas dock Mme de la Tours med halsen och magen uppsliten och sina inälvor spridda runt kroppen.

Tidigare brevväxling visar att Mme de la Tours inte alls som man befarat var rysk spion, utan istället rapporterade underliga förekomster till åtskilliga av adelns styrande familjer. Samtliga brev är adresserade från män, med undantag av Mme Michaud. Vad är det som döljer sig bakom den kodade brevväxlingen?

Utbildning

Under perioden 1741 - 1751 grundas ett flertal tekniska skolor i Frankrike, bland annat Ecole du Ponts et Chaussées, Ecole de la Marine och Ecole du Génie de Mézières. De som utbildas på dessa områden sätts genast i arbete i de statliga utvecklingsprojekten som pågår runtom i Frankrike.

Paris

Paris är en stad med gamla anor, och det är också en stad i förändring. Paris modernisering inleddes under 1660-talet under ledning av Colbert och håller fortfarande på. Staden styrs av en särskild domstol som i sin tur styrs direkt av kungen. Hit vänder sig både köpmän och borgare för att få hjälp med sina problem.

Det finns även ett Conseil de Police, som övervakar allt från säkerhet till gatusopning. Poliskonstaplarna har rundor som de patrullerar men de är egentligen allt för få för att ha någon större inverkan på stadens brottslighet.

De rika

De förmögna adelsläkterna bor i Marais och Montmartre samt i Faubourg Saint-Germain. Här är bara riktigt fina familjer välkomna, och här får de all tänkbar service - rena gator, ren luft och en livsstil som anstår samhällets elit. Det räcker inte att enbart ha pengar för att komma in här. Man måste ha god stamtavla också.

De rika lever och äter gott. På menyn i ett högborgerligt hem kan man hitta fyra olika rätter och massa smårätter däremellan. Det här frosseriet leder till att fattiga arbetare ser det rika samhällsskiktet som glupskt och korruperat.

Matvanor

Arbetare äter när tillfälle ges under dagen. Murare har exempelvis så många som åtta matraster, men det mer normala är fyra. Borgarna håller sig till tre måltider, frukost, middag och kvällsvard. Den vanan har även adeln.

När man väljer att äta ute, och det händer sällan i de mindre städerna, men mer ofta i Paris, så går adeln till ett värdshus, skött av en hôte majeure. Där betalar man för en komplett måltid som sedan kan intas i matsal eller i privat rum.

Hantverkarna ger sig istället av till en kabaré och dess hôte mineur. Där roar man sig samtidigt som man äter och man betalar varje rätt i måltiden för sig.

På menyn

Förrätt: Två soppor, rostbiff, två hors d'oeuvres; andrarätten: kalvstek med tryffel, lammkotletter med basilika, anka, gödkyckling; tredje rätten: två stekar, tre sötsaker, två sallader; fjärde rätten: färsk frukt, äppelkompott, päronkompott, kex, kastanjer, krusbärssylt och aprikosmarmelad.

Det arbetande folket

Det moraliseras mycket runt de arbetande och även de sysslösa fattiga. Philippe Hequet anser att de sysslösa "utgör en skam för mänskligheten", medan de som arbetar "utgör en del av ordningen i den politiska ekonomin." Synen på arbete är alltså att man gärna får svettas en hel dag - och arbetstimmarna är långa, mellan 14 - 16 timmar om dagen - för att köpa en limpa, men att det är omoraliskt att stjäla en av nöd.

Arbetarna är uppdelade i utbildade och outbildade. De utbildade är skråanslutna, medan de outbildade får ta de jobb som finns. Det är inte tillåtet att strejka men det händer ändå med jämna mellanrum.

De fattiga bor uselt, är dåligt avlönade (ungefär 80% av lönen för ett dagsverke går åt till att köpa mat) och har långa arbetsdagar. Man äter vad man kan komma över, och dieten innehåller sällan kött, det är för dyrt. Dödligheten är hög och vågor av smittkoppor drar med jämna mellanrum genom arbetarkvarteren. Faktum är att det enbart är den stora invandringen till städerna som gör att befolkningen inte minskar i Paris.

Lösdrivare och tiggare

Paris gator svämmas över av lösdrivare och tiggare. Conseil de Police försöker hålla kontroll över de många lösdrivarna men de är ändå en vanlig syn. Något som heller inte är helt ovanligt är övergivna spädbarn som lämnats i gränder, på kyrktrappor

eller hospital. Barnmorden uppgår till runt 500 per år och kropparna lämnas i avskrädeshögar eller utanför Hôtel-Dieu, ett av Paris äldsta sjukhus. Föräldralösa barn hamnar på Trinité eller Saint-Espirit, två av de många barnhusen i Paris.

Det finns en begränsad socialhjälp. Bröd delas ut med jämna mellanrum och det finns två statliga hjälporganisationer som sköts från Hôtel de Ville, Atelier Public och Grand Bureau des Pauvres. Tyvärr är administrationen inom de här byråerna lika dåligt skött som den i utrikesministeriet, så det händer ofta att det begås misstag och slarvas.

Kyrkan är inte alls förtjust i att staten tar för sig av fattigvården och har en hel del att säga om den dåliga organisationen. Deras eget arbete är mer effektivt och tillsammans med Hôpital-Général hjälper de många av de menlösa som bor på Paris gator.

Hôpital-Général

Det går rykten om att lösdrivare och tiggare som beger sig till Hôpital-Général för att söka hjälp blir deporterade till de franska kolonierna.

Inte nog med det, det går även rykten om att de som vägrar eller försöker fly råkar ut för något mycket värre som enligt ryktet skall finnas i sjukhusets källare. Många är de nyankomna tiggare som aningslös begett sig dit, bara för att aldrig höras av igen.

Brottsligheten

Brottsligheten i Paris är hög, nästan lika hög som andelen tiggare. Detta trots både nattvakt och polisstyrka, och trots förbuden som finns mot att bära, tillverka, förvara och sälja vapen utan tillstånd. I praktiken gäller förbudet enbart de lägsta samhällsklasserna, eftersom det är dem polisen vågar stoppa på gatorna.

En fransk nöjesmördare

Guy Aubry är en framstående adelsman som spenderar sina dagar i finanshusen och kaffestugorna runtom Paris. På nätterna ger han sig ut bland tiggare och lösdrivare och med en frenesi som inte är passande för en adelsman, dödar han människor som han tidigare sett ut under sina vandringar i staden. Hans ställning gör att ingen riktigt vågar motsätta sig hans beteende, och hans doktor gör inget mer än att ordinera rött kött mot psykoserna.

Aubry har påträffats med kniven i hand vid två tillfällen. Ena tillfället var då han nyss skurit huvudet av en prostituerad som han vid förhör påstod hade försökt råna honom och andra gången var det en ung pojke som var hans offer. Vid det tillfället gick han helt sonika sin väg och polikonstaplen som sett dådet vågade inte stoppa eller rapportera honom. Aubry har mördat runda dussin människor, och han lär inte sluta om någon inte stoppar honom.

Paris har även ett belysningsystem på vissa områden i staden där medborgarna kan röra sig med något större trygghet. Tyvärr räcker inte de här åtgärderna till för att få ner antalet brott, speciellt inte bland adeln som ju behandlas efter andra måttstockar än gemene man, men som betar sig minst lika ruttet mot sina medmänniskor.

Cartouche

Louis-Dominique Cartouche är den största kriminella hjälten i Paris. Han är föremål för stor beundran och är till och med hjälten i ett skådespel. Cartouche är son till en tunnbindare, och hans far lät spärra in honom efter ett upptåg då han givit sig av hemifrån i fem år och rest med zigenare, av vilka han lärde sig att stjäla.

Cartouche flyr fängelsedom och arbetar ett tag som armérekryterare tills den dag då han återvänder till Paris och skapar en stödliga bestående av 200 ligister, de flesta ur arbetarklassen.

De stjäls från de rika, och Cartouche har ett rykte om sig att vara djärv, våghalsig, att undvika våld samt att behandla de damer som råkar ut för honom på ett gentlemannamässigt sätt. Han är också lojal mot sina likar och föraktfull mot det vackra folket. Cartouche är de fattigas hjälte.

Huset på Rue Martin

Strax utanför Montmartre, där de rikas villor avtar och borgerskapets hus tar vid, finns ett nedgången hus med igenbommande fönster och sliten fasad. Ingen kommer och går härifrån. Fattiga Parisare som letar efter ett ställe att sova eller unfly kylan kan ibland våga sig in i husets källare, men många av de som söker sin tillflykt i huset lämnar det förändrade.

Några talar om fantastiska festmåltider. Andra talar om en konstant stank av ruttet kött och den känsla av överhängande fara. En del av de som kommer in går aldrig ut igen.

Stanken

Paris är en stad drabbad av odörer. I palats och slott handlar det om adelsmän och kvinnor som antingen inte hinner ta sig till någon av de få toaletterna eller inte orkar och därför utträttat sina behov i skrymslen och bakom draperier.

Inne i staden rör det sig om djurfarmar, slakterier, garverier och mänskligt träck som får rinna rätt ut på gatan. Många av gatorna är inte ens stenlagda, men till och med de kullerstensförsedda vägarna är täckta av djuravföring, blod från slakterier och andra onämnbare substanser och vätskor.

Värst är dock stanken från kyrkogårdarna. Kroppar slängs i massgravar utanför sjukhuset Hôtel-Dieu, och det händer ibland att det är fler kroppar än vad som egentligen får plats, med resultatet att de ruttnande och svällande liken trycks upp ur marken. Det är en makaber syn och en källa till en enorm stank.

Katakomberna i Paris

Under Paris växer oändliga, vindlande gångar. Somliga säger att de är övergivna, konstruerade en gång av romarna och sedermera bortglömda.

Andra säger att det rör sig levande väsen i de fuktiga och illaluktande korridorerna, väsen som lever på vad som än vågar sig ned, av äventyrlusta eller bara för att söka skydd.

En nedgång hittar man på Saint Sulpice, en annan bakom Hôtel-Dieu.

Trafiken

För en man eller kvinna av rang är det otänkbart att ta sig fram längs gatorna till fots. Det finns runt 20 000 vagnar i staden och de trängs på gator avsedda för fotgängare, eller möjligtvis en vagn som rör sig i en riktning. Trafikstockningar är en vanlig syn och snabbast tar man sig runt staden till fots, eller möjligtvis till häst.

Att fara runt i vagn till Bois de Boulogne, Bois de Vincennes och Bois de Luxembourg är populärt, och en mötesplats som ofta används av förälskade par är Moulin de Jareil där man kan träffas i avskildhet.

Underhållning för rik och fattig

Staden har en rik teatertradition som grundar sig i Comédie Français och operan. Teaterbesökarna omfattar både rik och fattig, och inga utav de två samhällsklasserna uppträder särskilt städad.

Trots vapenförbud, förbud mot störande beteende utanför teatern och upploppsförbud inne i teatern, så förekommer livliga debatter, bråk och uppträdelser. Faktum är att många går på teatern enbart för att bråka och det kan hända att man får sig

lite extra uppträdanden om delar av adeln som avbildas inte tycker att porträttet gör dem rättvisa. Fler än en adelsman har stopplat upp på scenen och givit skådespelarna en rejäl däng.

För dem som inte har råd eller lust att gå på de statligt censurerade teatrarna kan man se skådespel, danser och akrobatiska uppträdanden på de många marknaderna runt Paris. Skådespelen är ofta både burleska, erotiska, grova och förolämpande mot den styrande eliten. En del av dem är nästan att jämställa med pornografi. Trots det är det inte bara arbetar i publiken. Även de det handlar om kan stanna till och få sig ett gott skratt.

Kaffehus och vinstugor

Kaffehusen i Paris fungerar till viss del som de litterära salongerna. Här samlas aspirerande författare och diskuterar filosofi och litteratur med varandra. Kaffestugorna opererar även de efter en viss social rangordning.

Procopé och La Régence är tillhåll för de stora namnen. Uppstickare gör sig icke besvär. Näst efter dem kommer Caveau i Palais-Royal, som är ett ökänt kaffehus. Längst ner på rangskalan hamnar boulevardskaffehusen, där besökarna blandar sig med undre världens bedragare, värvare, spioder och ficktjuvar. Det är också ett tillhåll för hallickar, homosexuella och löskefolk.

Lanternapojkarna

Lanternapojkar är en vanlig syn i större städer. I Paris kallas de falots. För en liten slant kan man hyra en lanternapojke för att lysa upp vägen hem. De samlas ofta utanför kaffehus, vinstugor och andra etablissemang framåt kvällarna.

Lanternapojkar är ofta föräldralösa eller fattiga pojkar som inte har något annat sätt att försörja sig på. Som kund måste man vara försiktig, ibland är lanternapojken en del av ett rånargång och leder den ofta alkoholpåverkade kunden rätt in i sina kumpaners armar. I Frankrike är det dock vanligare att pojkar spionerar för staten och rapporterar all misstänkt aktivitet till polisen eller direkt till Cabinet Noir.

Briaults bokhandel

Längs Rue Saint-Severin ligger en liten oansenlig bokhandel med ett mindre tryckeri i det bakre rummet. Där hittar man tryckerigesällen Jérôme. Jérôme är autistisk, men han har fotografiskt minne, vilket för honom till en levande uppslagsbok. Bakom hans autism döljer sig numera även en av de demoner som funnits återgivna i ett av de ockulta verk Jérôme satt och tryckt.

Det här betyder att när Jérôme sover tas hans kropp över av en hämnd- och lustfylld demon, som utan att tveka våldtar och dödar både män och kvinnor som kommer i hans väg.

Brott och Straff

“Under tre dagar har jag försökt hitta den legendariska marknaden, Mirakelmarknaden, som skall finnas här, och som jag måste besöka för att få svar på ett av de mysterier far lämnade efter sig. Men det finns en misstro bland de fattiga, bland tiggarna och bland tjuvarna. Till slut lät jag en ung pojke stjäla en börs för mig. Den har lagom mycket slantar för att hålla honom vid liv åtminstone ett par dagar. Ikväll följer jag efter honom för att se vart han tar vägen med sitt byte.”

- Utdrag ur Johanna Karlsdotters dagbok

Mirakelmarknaden

I Paris sägs det finnas ett distrikt som kallas Mirakelmarknaden. Mirakelmarknaden är tillhåll för tjuvar och tiggare, mördare och löskefolk av allehanda slag. Det är ett samhälle i samhället. Mirakelmarknaden har sin egen kung och sina egna lagar.

Misshandel

Det är inte helt ovanligt att bråk startas på exempelvis tavernor och pubar. Det är heller inte ovanligt att någon drar en kniv eller en påk och att det som varit enbart ett bråk urartar i något värre - misshandel eller till och med dråp.

Det är heller inte ovanligt att mannen i en familj tar till våld mot hustrun då hon anses ha varit olydig. Tidigare fanns den så kallade tumregeln. Om man slår sin hustru, måste käppen man misshandlar henne med vara tunnare än ens tumme, annars är det olagligt. Men det är allt vanligare att hustrur tar sina misshandlande män till rätten och anklagar dem för misshandel.

Nattliga inbrott och mordbrand

Bland tjuvar är det mycket vanligt att de sätter eld på huset de rånat för att dölja sina spår. Det avleder uppmärksamheten från brottet, och elden ses ofta som mer akut att ta hand om än att sätta efter tjuvarna. Det är ganska många offer som dör i sina sängar när de fallit offer för den här typen av tjuvar.

Smugglare och Rövarbaroner

Frankrike är ett lönsamt land att smuggla varor till. Tullen som spärrar av landets gränser är hård och man släpper inte igenom många otillåtna varor. Dem tar istället smugglarligor hand om.

Ar Cannerez

Ar Cannerez är en av nattvandrarernas favoriter i Frankrike. De tar formen av tvätterskor och dyker upp runt sjöar och vattendrag där det förekommer vandringstrafik.

De ropar på vandraren och ber om hjälp med tvätten. Om han eller hon hjälper dem väntar en natt med mycket hårt arbete. Om vandraren däremot vägrar är priset högre att betala - döden genom dränkning.

Chauffeurs

På landsbygden i Frankrike rör sig gäng som rånar enskilda stugor och ibland hela små byar för att sedan sätta eld på offrens hus. Gängen är upp till 40 man starka och är en sann plåga för landsortsborna som inte har tillgång till Paris polismakt. Fattiga områden såsom Auvergne är hårt drabbade, eftersom många bönder ger upp sitt levebröd för att istället dra igenom landsbygden och stjäla det de behöver.

Louis Mandrin

Den mest kände rövarbaronen heter Robert Mandrin, och han ägnar sig både åt smuggling och rån. Han anlitar beväpnade styrkor för att skydda sina insmugglade varor mot lagen.

Sexuella brott

Sodomi är inte tillåtet, och kan straffas med döden, precis som i övriga länder i Europa. De skyldiga (eller den skyldige, för det förekommer manlig våldtäkt, även om det inte är något man ofta hör talas om) sätts ofta i skampåle innan det är dags för avrättningen.

I vissa delar av Frankrike ses gruppvåldtäkt på en kvinna som en demonstration av manlig virilitet och maskulin ära - en manlighetsrit, men det här försvinner i allt större utsträckning ju längre in i upplysningen man kommer, och ju närmare de större städerna man rör sig. Straffet för våldtäkt blir högre och högre, även om man ser det mer som ett brott mot fadern eller mannen, eftersom kvinnor ses som faderns eller mannens ägodel. Det är sällan någon blir avrättad för våldtäkt om inte brottet är ovanligt grovt och offret ovanligt ungt. Dessutom beror straffet ofta också på vilken social ställning offret har. En man som förgriper sig på en piga får ofta bötesstraff, medan ett angrepp på en kvinna ur adeln kan leda till döden.

Chavaris

Chavaris består av unga män som efter mörkrets inbrott tar det i uppgift att läxa upp otrogna makar, män som slår sina hustrur och barn och även män som blir bedragna av sina hustrur.

Ofta sjunger de nidvisor, hånar männen och tar ibland till våld. Med jämna mellanrum kan de ge sig på kända bordeller och slå sönder fönster och bete sig allmänt stökigt. De här ungdomsgängen ses med oblidla ögon av myndigheterna för det är inte så sällan som de spårar ur i upplopp.

Litterära brott

En del författare som på uppdrag får speciella skrifter att skriva som innehåller otillåtet material kan råka riktigt illa ut. Det finns de som beläggs med böter, men även de som kastas i fängelse om de uttryckt sig allt för grovt om den styrande eliten. Landsförvisning är heller inte ovanligt.

Charles de Fioux, Chevalier de Mouny - Litteraturspion

Staten spionerar inte bara utåt, utan även på sina egna medborgare. Det här kommer sig inte så mycket av paranoia som en genuin vilja att veta så mycket man kan om hur landet mår och vad dess invånare har för sig. Därför är det vanligt med spioner överallt inom de olika ämbetena.

En sådan spion är Charles de Fioux som spionerar åt Monsieur Berryer, Lieutenant-Général de Police. Till honom rapporterar han dagligen vad som hörs och ses i de litterära kretsarna kring Paris. Man kan hitta honom i parker, på kaféer, teatrar och andra författarhak.

de Fioux rapporterar varje överträdelse till M. Berryer och många upproriska författare har angivits av honom. Men det är i sanningens namn inte bara spioner som anger författare och tryckerier. Angivelserna kan komma från vem som helst.

Lagens långa arm

På landsbygden finns inte mycket i form av ordningsmakt. Men varhelst det finns soldater finns också Maréchaussée. Maréchaussée är kompanier som är instiftade för att skydda befolkningen från just soldaterna och hindra dem från att plundra de gårdar de passerar. Det finns också ett Conseil de Police i Paris, och de ägnar sig i viss utsträckning åt att fånga in bovar av olika slag.

Vidundret

Utanför en by i södra Frankrike har åtskilliga unga flickor och pojkar försvunnit spårlost. Man har skickat ut patruller, satt väktare på vägarna och i byn och förbjudit unga människor att röra sig ute efter mörkrets inbrott och för en tid fungerar den strategin, men efter bara ett par månader börjar eländet igen. Pojkar och flickor tas ur sina hem och ingen verkar kunna förhindra det som sker.

En mor som sett sitt barn försvinna är Marie D'Aubigne som påstår att ett stort ansikte synts vid fönstret, en dreglande mun och en enorm tunga som trängde sig in genom luckorna för att lyfta hennes son ur sängen och sedan förtära honom.

Annars är den franska medborgaren överlämnad till sitt eget råd när det gäller att få tillbaka sin egendom. Om man exempelvis har förlorat en häst kan det väl hända att man annonserar i tidningar och delar ut flygblad för att få tillbaka sin egendom. Och det är inte helt sällan det faktiskt fungerar.

Rättegång

Rättegångarna är ofta beroende av att man kan producera två vittnen som berättar om vad de sett och att brottslingen verkligen begått brottet. Annars är det bekännelse som gäller. Det här är uppenbart ett problem, eftersom vittnesmål kan vara falska, och bekännelserna ofta framtvingas under tortyr.

Fåfångans makt

Frankrike är den ledande modenationen. Allt som är glamoröst kommer från det franska hovet, och de flesta följer utvecklingen noga. Det duger inte, vare sig som borgare eller adelsman, att halka efter.

Incidenter i Paris

Det rapporteras med viss skadeglädje från Paris, käre bror, hur grevinnan Montalblancs enorma håruppsättning råkat i brand på en av Defevrés salonger. Jag kan själv intyga att det dagarna efter stank svårt av bränt hår och fjädrar.

De som känner Paris misstänker en konspiration, ty grevinnan skall ha retat upp madame Davenport, som helt fräckt lär ha låtit sänka ljuskronan i Defevrés salong dagarna innan.

Frankrike har en livlig tygindustri, och man letar hela tiden efter nya sätt att förnya mönster och material. Mönstrade bomullstyger är i ropet, liksom randiga sidentyger som gör sig väl som klänningstyger.

Morgonmodet

I de adliga hushållen kan det dröja länge innan den långa påklädningsritualen är fullbordad och tills dess bär både män och kvinnor morgonrock. Eftersom de flesta män rakar sitt huvud för perukens skull, tar man även på sig en hätta. Det anses mycket ohyfsat att visa sin nakna skalle offentligt.

Både mössan och morgonrocken är tillverkade av rikt broderat siden eller sammet. Ibland är de till och med pälsbrämade.

Robe à la Française

Robe à la Française är inte bara populär i Frankrike. Modet har spritt sig även till England. En robe à la Française är en vid klänning, ibland ärmlös, som utmärker sig av de två breda tygveck som faller rakt ner från axlarna på ryggen, utan att tas in i midjan. Klänningen är en bekvämt utformad klädsel, men ett snörliv bärs ändå undertill om man kommer från de högre samhällsklasserna.

Koketteri

Det är på modet att antingen visa benen eller att visa bysten, men båda dessa avslöjanden skall vara ögonblickskorta. En kjol som vippar och visar ben och anklar eller ett dekolletage som är skuret strax ovanför bröstvårtorna, men inte bägge i samma dräkt. Kvinnan väljer det som passar hennes naturliga gåvor bäst och döljer det som är minst smickrande.

Make-up modet

Make-up använder alla av rang. Att inte sminka sig som hovman eller hovkvinna är ett allvarligt faux pas. Man måste ta ett steg bort från pöbeln. Precis som i övriga Europa är det skarpa kontraster som gäller, och dessa kontraster understryks av att man lägger cirklar eller trianglar av rouge på kinderna. Frankrike är sminkets högborg. Det finns otaliga små parfymerier och pomadabutiker i Paris, liksom i alla större städer i landet.

Man är också mycket förtjust i parfymer och pomador, som man använder för att dölja kroppslukten. Det är starka dofter det handlar om ambergris, mysk och skarpa blomdofter. Frankrike är parfymens högborg i Europa. Att odla blommor och extrahera deras dofter är en stor industri i södra delarna av landet, framförallt i Grasse.

Modemagasin

Frankrike är den nation som först börjar publicera modemagasin som ägnar sig uteslutande åt att visa upp det senaste i mönster och klädväg. En välunderättad individ köper minst ett av de många magasin som finns till salu och håller sig på så vis a jour med det senaste vid hovet, som ju influerar hela landets modeströmningar.

Geografi och Regenter

Louis XV

Louis XV:s regering är god mot folket. Han är en kung med medkänsla och sympati och i och med detta vill han inte skatta ihjäl sina bönder. En skattelättning införs och bönderna under Louis XV har det bättre än både de som kommit före och de som kommer efter. Louis är också en mycket aktiv byggherre och färdigställer en rad monument påbörjade av hans farfar Louis XIV.

Frankrikes gränser vare sig växer eller krymper särskilt mycket under perioden, i alla fall inte inom Europa. I kolonierna är det en helt annan situation, och kolonierna påverkar den Europeiska situationen i hög grad, speciellt då det gäller tillgång på kaffe och socker som importerats från franska besittningar i Indien och Amerika.

Vägar och transport

Statliga vägar och stora genomfartsleder i mycket god kondition. När det gäller dessa är de franska vägarna bland de bästa i Europa. 1738 börjar Philibert Orry tillsammans med kardinal Fleury att börja bygga ordentliga vägar. De som vinner mest på det är adeln eftersom bönderna längs väganra är de som får betala, men det leder också till att man kan transportera mat lättare, vilket i princip reducerar svälten i landet. Det leder också till en ökad fart i spridandet av nyheter.

Varulvar vid gränsen

Varulvsattacker rapporteras med jämna mellanrum längs hela den Schweiziska gränsen mot Frankrike. Särskilt hårda vintrar har de till och med siktats nära Paris, på vägen Notre-Dame-de-Grace.

Myndigheterna i området försöker komma tillrätta med problemet genom att utfärda utgångsförbud på nätter då det är fullmåne, samt att skicka ut patruller på varulvsjakt med jämna mellanrum.

Ingen i de här områdena går ut obehäpnad om natten, inte ens kvinnor och barn.

Det drar rövarband runtom vägar och byar, och dessa ligor tvekar inte att råna, misshandla, våldta och mörda första bästa resenär som rör sig i de vilda områdena som omger de mer eller mindre civiliserade städerna.

Att färdas genom Frankrikes skogar är dessutom att riskera överfall av diverse djurliv, såsom varg och björn. Man reser med andra ord inte gärna utan eskort.

De Levande Döda

I en liten by i norra Frankrike plågas man av återuppstående lik. Det handlar vare sig om vampyrer eller skendöda individer. Men faktum är att liken rör sig på byns vägar.

Man har ännu inte hittat något sätt att bli av med dem och de är inte aggressiva, så tills dess att regeringen ingriper har man stängt in dem i en lada utanför byn. Problemet är att de blir fler och fler...

Kultur och Vardagsliv

Litteraturens värld

Det råder ingen tvekan om att Frankrike anses vara den kulturella elitens högborg. En författarexlosion äger rum i landet. Alla vill bli den nästa Voltaire eller D'Alembert och trots hård censur så ges det ut böcker och pamfletter i rasande takt.

Det är inte bara filosofiska traktat som trycks. Det finns mängder av förbjudna böcker på marknaden, och så länge man vet vart man skall gå är de heller inte svåra att få tag på. Det handlar om pornografi, politiska pamfletter och hätska utläggningar som angriper staten. Ibland kan till och med alla dessa kombineras i en enda bok.

Kattmassakern på Rue Saint-Severin

På Rue Saint-Severin i Paris ligger en rad tryckerier som ägnar sig åt tryck av pamfletter, politiska skrifter och andra av regimen tillåtna böcker.

På ett visst tryckeri råder dock en upprorisk stämning och upprörda känslor. Man har av okänd anledning invaderats av en hop med katter, som inte bara stör gesällernas nattsömn, utan även produktionen av den senaste boken, Diderots och D'Alemberts Encyklopedi. De båda upphovsmakarna blir extra upprörda då de upptäcker att Encyklopedien inte bara är försenad utan även innehåller uppgifter som inte lagts in av redaktörerna. Det är inte bara Encyklopedien som drabbats, utan även åtskilliga av de små pamfletter man trycker. Tillsammans utgör alla dessa tillägg och förändringar något som av Frankrikes initierade ockultister kallas "kattmanuskriptet". Det finns dock inget komplett verk, eftersom gesäller och lärlingar tröttnade på kattinvasionen och avlivade samtliga katter innan manuskriptet hann färdigställas.

Kattmanuskriptet är dessutom skrivet i någon form av kod, och det är oklart hur de olika delarna skall sammanfogas för att skapa verket. Men det finns vissa som av fragmenten har lyckats locka fram strofer som viskar om hemligheter dolda i djupen.

Den litterära eliten är välkommen i salongerna, men de som inte nått dit, antingen på grund av brist på talang eller brist på kontakter, får hålla till godo med kaffestugorna. De som lyckas tar sig vidare och kan skriva vad de vill. De som inte lyckas får bosätta sig i små vindskupor och skriva på beställning. Författarna som inte har något stöd någonstans skriver ena veckan fördömande om en företeelse och kan nästa vecka skriva en pamflett för den. Det finns inga begränsningar för vad en desperat människa kan tänkas skriva för pengar.

Marcel La Senne

La Senne är en av de många författare i Paris som livnär sig på beställningsuppdrag. La Senne är lite säregen i sammanhanget. Hans uppdragsgivare tillhör ofta Frankrikes ockulta elit, och traktaten han skriver för dem är mycket speciella. Och mycket olagliga. La Senne har vid flera tillfällen tvingats lämna landet efter att en pamflett hamnat i fel händer, och han har fler än en gång råkat ut för ockultisters missnöje. Det har skadat honom mer än fysiskt. La Senne haltar svårt på höger ben, och har åtskilliga ärr i ansikte och på händer. Han är tjugoåttio år gammal, men hans hår är redan vitt och han ser tjugo år äldre ut.

Boksmuggling och tryckeriverksamhet

Frankrike är långt ifrån ett fritt land. Det här tar sig tydligast uttryck i den stränga censur som råder inom landets gränser. Trots detta, eller kanske på grund av detta, säljs enormt många förbjudna böcker i landet.

Eftersom efterfrågan är så stor så lönar det sig att smuggla in trycksaker av tvivelaktig natur. England och Schweiz är de länder som man trycker och smugglar mest böcker ifrån.

Smugglarna själva ser sig inte som smugglare. De är affärsmän och kallar sig försäkringsagenter. Ofta tar de ett fast pris för ett visst antal kilo, och det varierar kraftigt från liga till liga. Försäkringsagenterna kan ibland också ersätta dem som anlitar dem om böckerna skulle råka beslagtas på vägen.

Försäkringsagenterna har hemliga lagerlokaler på båda sidorna av gränsen och har även ofta mutat de tulltjänstemän som vaktar gränserna. De anlitar bärarlag som om kvällen hämtar de böcker som skall transporteras och sedan bär dem över gränsen i skydd av mörkret. Väl på den franska sidan av gränsen så lämnar de sin last i de väntande lagerlokalerna.

Det som smugglas är pornografi - en mild och voyeuristisk variant - som kallas Chroniques Scandaleuses och politisk litteratur som inbegriper politisk teori, nyhetstryck och smådesskrifter.

Salongerna

Salongsväsendet föds i Frankrike. Det är här högborna damer först ägnar sig åt att samla en cirkel av intellektuella män (och i viss mån kvinnor) omkring sig för att diskutera konst, litteratur och filosofi.

Det finns åtskilliga salonger att besöka. De flesta är centrerade kring Paris och kräver att man blir introducerad eller inbjuden. Vem som helst är inte välkommen att röra sig bland tänkarelliten. Man måste först visa sig värdig, antingen genom kontakter eller genom den familj man tillhör.

Väl med en fot inne räcker det heller inte med att enbart diskutera efter ens övertygelser, nej, man måste känna till den etikett som råder. En gentleman skall vara medveten om hur han bemästrar känslor, ord och gester. För en framgångsrik talare gäller inte bara att välja sina ord med omsorg. Man måste även intonera, gestikulera och föra sig på ett korrekt sätt. Man skall helst också kunna välja rätt ansiktsuttryck för konversationens ämne.

I det här syftet ges det ut otaliga manualer som berättar för dem som läser dem om vad som passar sig. Ett perfekt manér är av yttersta vikt för den aristokratiska fransmannen, och detta får sitt uttryck i salongerna.

Mme Geoffrins salong

Mme Geoffrin styr över en av Frankrikes mest inflytelserika salonger. Man möts hos henne på eftermiddagarna för att diskutera litteratur, konst och filosofi. Bildkonstnärer, litteratörer och filosofer beblandar sig dock inte. Alla deltagare är dessutom förbjudna att diskutera ideologi och politik, främst för att det inte skall uppstå bråk och slagsmål.

Trots de här begränsningarna är Geoffrins salong ändå välbesökt, och hon kan utan problem välja och vraka ibland Europas mest beryktade kulturella personligheter.

Ett skäl till hennes attraktion är att Mme Geoffrin själv är en mycket frikostig mecenat, och att få henne intresserad av ens efterforskningar är att garantera sin försörjning. Hon bistår med mat och husrum, köper verk av bildkonstnärer och kan mycket väl tänkas finansiera en boktryckning. I salongernas konstträffar är inga kvinnor förutom Mme Geoffrin och Julie de Lespinasse inbjudna.

I hennes salong umgås "alla". Man kan förutom konstnärer även hitta författare och upplysningsmän. Marivaux, Diderot, D'Alembert, den franska aristokratin, diplomater och representanter för de Europeiska furstehusen. En ung Gustav III besöker salongen, liksom kungen av Polen.

Hovlivet i Fontainbleu

Måndag	Konsert
Tisdag	Tragedi
Onsdag	Konsert
Torsdag	Comédie Française
Fredag	Gudstjänst
Lördag	Comédie Italienne
Söndag	Högmässa

Man gav sig ut på olika typer av jakter nästan varje dag, och dagen innehöll även mycket hasardspel som exempelvis Cavagnole.

Spel och lek

Man ägnar sig åt både bollspel och mailspel i de lägre klasserna. Man spelar även biljard, som anses mycket dekadent.

Adel och borgare däremot är mer petiga med vad de ägnar sig åt. Någon gång om året spelas exempelvis Perroquet. I Perroquet deltar två kompanier av borgare, anförda av adelsofficerare.

Spelet inleds med åtskilliga dagars marscherande genom staden bakom en orkester som spelar marscher. Kompanierna bär också en stor träpapegoja fäst på en stång med sig. Då marsherandet avklarats fäster man träpapegojan på en mast och anordnar skyttetävling. Den som faller papegojan utnämns till kung, och man drar sig till denna persons hus och dansar och äter hela natten. I övrigt är det statliga lotterier som håller intresset bland befolkningen, både bland fattig och rik.

Cavagnole

Ett spel som var mycket vanligt förekommande vid det franska hovet var Cavagnole, ett hasardspel som spelas med tavlor och kulor.

Cavagnole spelas på ett bräde markerat med nummer från 1 - 70. Spelarna lägger sina insatser på numren de önskar. Banken drar ett nummer och den vars nummer stämmer får 64 gånger insatsen tillbaka. Resten går till banken.

Carl Gustav Tessin talar om spelet i sina brev hem till hustrun i Sverige och till sin gode vän Carl Hårleman.

Jaktlaget

Bland en liten, utvald grupp Franska adelsmän har det kommit i ropet att ägna sig åt jakt på mer eller mindre livsfarliga varelser. Så fort en rapport om något ovanligt når de unga männen (som naturligtvis har en fot inne, både i Cabinet Noir och i familjen Thurn und Taxis spioneriverksamhet) sätter de ihop en expeditionsgrupp som ger sig av till området för att samla troféer.

Hittills har man lyckats fånga eller döda nog med varelser för att starta ett mindre zoo. De levande varelserna håller man fångna i källarvåningen på en övergiven fästning utanför Versailles, och de döda varelserna är uppstoppade och utställda i samma byggnad. Ynglingarna roar sig ibland med att släppa loss en eller annan av varelserna i källarvalven för att sedan bedriva en hetsjakt på dem tills de återigen är infångade. Det är en lek med döden, och flertalet av ynglingarna bär också ärr som direkta bevis på att de hamnat i vägen för en klo eller vassa tänder.

Sjukvården

Sjukvården i Frankrike är av ungefär samma kvalitet som i resten av Europa. Det är fortfarande humörteorierna som gäller, och man tror på att åderlåta, koppa och utfärda olika behandlingar för att återställa vätskebalansen i kroppen hos den som är sjuk. Läkarna skriver ut emetikum (kräkmedel) och ordinerar lavemang, beroende på vad den sjuke drabbats av.

Det medicinska etablissemanget får ett lyft 1748 på kirurgiska akademien skapas. Det här ger ytterligare trovärdighet till kirurgerna, som försöker distansiera sig från barberarna som tidigare tagit hand om kirurgiska ingrepp.

Dormitoire

Laudanum är en dryck bestående av utspädd alkohol och opium. Bland de franska välbeställda kallas den dormitoire och intas innan sänggåendet som en lugnande dryck. Nackdelen med dormitoire är som namnet antyder att den som tagit drogen mycket väl kan sova sig igenom vad som helst.

Tänder och tandläkare

Tandläkare börjar dyka upp som en egen läkargrupp i Paris. Det här beror på den franska adelns fåfänga. Man vill inte råka ut för tandlossning och tandröta som har en tendens att förstöra utseendet.

En tandläkare som förnyar hela yrket är Pierre Fauchard med sin bok "Le Chirurgien Dentiste". Pierre Fauchard är den första som härleder karies och tandröta till sockerkonsumtion. Tidigare har man trott att det beror på maskar i tänderna. Fauchard undersöker också i vilken ställning både patient och tandläkare skall befinna sig för att minska risken för felaktiga utdragningar (som är ett stort problem. Tidningar och pamfletter är fulla av berättelser om hur tandläkare dragit ut både tänder och käkben på olycksaliga patienter) och för att tandläkaren skall slippa belastningsskador.

Han reducerar även antalet verktyg tandläkaren använder från flera hundra till fem. Fauchard är förmodligen den främsta tandläkaren i hela Europa. Han har praktik i Angers, Nantes, Tours och Paris, och listan med patienter är både lång och illuster. Det Fauchard gör som nästan inga andra tandläkare ger sig på är nämligen att borra bort de angripna områdena på tänderna och sedan fylla igen hålen istället för att dra ut hela tanden.

Han kan också återskapa tänder i elffenben eller andra material för att fylla ut håligheter i adelns tandrader.

Tandläkaren i Marseilles

Hyacinthe Rigau de driver en välbesökt tandläkarpraktik i hamnstaden Marseilles. hans främsta specialitet är transplantationer. De som anländer till Rigau de s praktisk frågar sällan varifrån Rigau de får de tänder han transplanterar, men rykten går runtom i staden att man sett Rigau de med sin väska stå lutad över fyllon och utslagna som dagen efter vaknat med håligheter i sina tandrader.

Men det är inte bara de utslagna som råkar ut för Rigau de s omsorger. Rigau de vägrar kredit. De som inte betalar för sig går det illa för.

Farsoter och Epidemier

Som i de flesta land vid den här tiden är Frankrike inte befriat från vare sig sjukdom, svält eller krig. Den dödligaste sjukdomen är smittkoppor, tätt följt av små utbrott av pest här och där. Kolera och dysenteri är vanligt i de större städerna där hygien är dålig och vattnet lätt smittas av bakterier.

Den sista stora pesten

Det sägs att den sista stora pesten drabbar Marseilles mellan 1720 och 1722. Det är inte riktigt sant. I södra Frankrike, nära kusten, slår pesten till mot fyra små byar år 1755 i november.

Bara ett fåtal bybor överlever dess härjningar och de har mardömmar om de smärtyllda vrålen från de sjuka och döende under resten av sina liv. Det här pestutbrottet tystas dock ner av de styrande. Pestens utbrott sammanfaller med jordbävningen i Lissabon, och det sista de styrande vill är att man börjar dra paralleller mellan den franska regeringen och katastrofen i Portugal.

Handel och Ekonomi

Många lyxvaror tillverkas i Frankrike. Parfym och smink är en definitiv del av exporten till resten av Europa. Precis som i övriga länder i Europa produceras de flesta av Frankrikes varor i manufakturer eller med hjälp av förlagssystem. Det finns naturligtvis också hantverkare, men då handlar det om en mindre mängd varor, ofta beställda av köparen i förväg.

För stora delar av importen står Indiska kompaniet. De handlar även med Afrika. Handeln med Guinea tredubblas mellan åren 1730 till 1745, men det är i Kina och Asien den stora vinsten ligger.

Importen består av vit bomull, muslintyger och blått och vitt porslin från Kina och Indien. Indiska kompaniet anställer stora mängder arbetare. Det här märks även på slavhandeln. Antalet slavar på Ile Bourbon (Réunion) sexdubblas och man ökar importen på kaffe femdubbelt. På Ile de France (Mauritius) ökar befolkningen med 16 ggr på 35 år. Kort sagt är handeln med Asien en stor del av Fransk ekonomi.

Med Amerika ägnar man sig istället åt frihandel, dvs handel som inte dirigeras enbart av ett kompani. Man handlar med Karibien och Santo Domingo (Haiti). Från Santo Domingo får man kaffe och socker. Kolonierna har naturligtvis även en baksida. Slavhandeln ökar enormt under perioden och Franska intressen är stora.

Santo Domingo - Kampanjuppslag

En kampanj i Santo Domingo kan bjuda på många intressanta situationer. Rollpersonerna kan vara både plantageägare och slavar, och det finns många spännande voodoo-inslag man kan använda, även om voodoo, candomble och andra religioner fortfarande är i sin linda. Santo Domingos plantage bjuder även på intressanta maktstrider och intriger, slavuppror och en mängd mystiska skeenden. En kreativ spelldare kan hitta otaliga möjligheter i den här miljön så långt bort från moder Frankrikes trygga omfamning. Att ägna sig åt slavhandel, eller kanske fritagning av slavar kan också visa sig vara intressant för rollpersonerna.

Exporten består av ulltyger från Amiens och Beauvais, bomull från Rouen och glas från Saint-Gobain. Man exporterar även silke från Lyon och vin från de franska vindistrikten.

Travail à l'anglaise

Vin exporteras från Frankrike till övriga Europa, även till England. Vinbönderna kan mycket väl tänkas späda ut vinet med både det ena och det andra, men vanligast är att man blandar ut exempelvis bordeaux med andra viner, eller lägger bly i surt vin för att det skall smaka sötare. Att blanda bordeaux med andra viner kallas travail à l'anglaise. Man förutsätter att engelsmännen vill ha ett lite biffigare vin.

Livre Tournois

Franska livres är den enda valutan utöver den Engelska som har ett fixerat silverinnehåll. Fransk ekonomi är mycket stabil, och detta kommer sig delvis av livre tournois vars värde inte förändras alls under hela Louis XV:s regering.

Skattefarmar

Finansiärer kan få kungligt tillstånd att sköta skatteinsamlingen i en viss region. Att samla in skatter ger en viss procent på alla skatter till finansören, resten går till kronan. Metoderna som man använder varierar från vänliga skatterundor till nattliga besök med påken i hand.

En finansiär som fått tillåtelse att driva in skatter i ett visst område kan bokstavligen skatta sig lycklig. Det är ett mycket lukrativt sätt att tjäna pengar på, eftersom avtalen är skrivna till finansiärernas snarare än kronans fördel.

Auvergne

På det stora hela har franska bönder det inte sämre än andra , undantaget är Auvergne som ständigt drabbas av missväxt. Man äter det man kan komma över, det lilla havre och den säd som växer på fälten, grönsaker man plockat och get och komjölk. De riktigt desperata äter ormbunksrötter. Det är från området runt centralmassivet de flesta fattiga kommer till Paris för att söka lyckan, eller kanske bara ett ordentligt mål mat.

Persongalleri

Louis XV

Louis XV står vid fem års ålder utan föräldrar eller nära släkt. Hans första år uppfostras han av hertiginnan av Ventadour som öser ömhet och kärlek över den blivande kungen. När han är sju tar de manliga instruktörerna över och ger tronarvingen en bred utbildning inom religion, geometri och naturvetenskap. Han utövar sporter, speciellt jakt och ritt.

Louis XV växer upp med avsmak för hovlivet som han tycker är dödstråkigt. Han blir, istället för en hovets och ritualernas kung, en lantlig adelsman som trivs bäst på hästryggen. Han är en kung som lägger märke till sitt land och dess välfärd och man kan ofta se honom på landet runt Paris, antingen på väg till eller ifrån sina älskade jaktmarker.

De första kungliga älskarinnorna - och de blir många genom åren - intar scenen 1732. Hans lössläppta leverne och hans övertygelse som katolik, gör att han inte längre går i kyrkan och tar emot nattvarden. Han kan inte med gott samvete lova att inte synda igen, han är alldeles för beroende av sina älskarinnor för att ge upp dem.

Det här beslutet gör att man i allmänhetens ögon ser Louis XV som en viljesvag kung. Han kan ju inte ens avstå från sina begär. Louis är gift med Marie Leszcynska, men deras äktenskap förblir barnlöst.

1744 drabbas han av en skandal. Han blir svårt sjuk när han besöker sina trupper vid fronten under Österrikiska tronföljdskriget och avger en offentlig bekännelse på vad han tror är sin dödsbädd. Han dör emellertid inte, men hans rykte blir svårt skadat av Châteauroux-skandalen som bland andra inbegriper systrarna Nesle.

1745 träffar han Jeanne Antoinette Poisson, senare markisinnan Pompadour. Han blir med hennes hjälp en mognare kung och kan släppa den osäkerhet och det dåliga självförtroende som varit med honom sedan han var barn.

Babette Michaud

Babette Michaud växer upp som tredje dottern i en enorm familj med anor långt tillbaka i tiden. Vid hennes födsel har fadern mer eller mindre givit upp hoppet om att få en son, och svär att hans tredje dotter skall bli den son han aldrig haft.

Babette får därför en mycket eklektisk uppfostran. Hennes mor försöker få henne att uppföra sig som en ung kvinna, medan hennes far insisterar på att lära henne allt en ung man kan tänkas vara i behov av, såsom jaktritt, svärdsfäktning, latin och grekiska.

När Babettes bror sedan föds är det försent att ändra på Babette, och Babettes far är i hemlighet nöjd med det han har lyckats åstadkomma. Babette är en social kameleont, en formskiftare som kan ta vilket uttryck hon önskar.

När hon är med sin mor och hennes väninnor är det en perfekt feminin varelse som tar plats ibland dem. När hennes far tar med henne på jakt är det en orädd och våghalsig jägaresom springer upp bland jaktkamraterna. Hon rör sig i båda världarna med en grace som förvånar de flesta och hon har en aggressiv intelligens påhejad av ett starkt drag av nyfikenhet och en gedigen kunskap. Slutsatserna hon drar förvånar de flesta, eftersom hon besitter en skarp iakttagelseförmåga.

Babette är dock inte vad man kan kalla en klassisk skönhet i den tid hon lever i. Hon är atletisk och i god form, något hennes mor misstycker om, som kvinna skall man inte vara allt för solbränd och vältränad.

Babette är medlem i ynglingajaktlaget som ägnar sig åt jakt på övernaturliga varelser. Hon är med dels för hennes skicklighet som jägare, en av de bästa i Frankrike, och dels för att hon räddat en av de unga männen i jaktlaget från döden då hon råkadde på honom och varelsen de jagade i en glänta.

Emilie du Châtelet

Emilie du Châtelet

Chevalier d'Eon - fransk spionmästare

Chevalier Charles Geneviève Louis Auguste André Timothée d'Eon de Beaumont föds i Frankrike 1728, till en mor som inte vet riktigt hur hon skall uppfostra sin "son". d'Eon är hemafrodit, och under sin uppväxt och sitt liv, drar han full nytta av sin kameleontnatur.

D'Eon är uppfostrad i Paris och utbildad inom juridik. En man av sin tid. Inombords är dock d'Eon långt mer övertygad om att han är kvinna. Chevalier d'Eon lever ett dubbelliv. För omvärlden är han en ovanligt skicklig och intelligent svärdsman. Privat är han en olycklig kvinna.

Chevalier d'Eon hamnar efter ett par år i fokus för Ludvig XV:s eskapader inom fransk underrättelsetjänst. Kungen har skapat ett underättelseväsen han kallar "Le Secret du Roi" som bland annat sysslar med hemlig utrikespolitik.

D'Eon sänds till Ryssland för att förbättra relationerna mellan Frankrike och den ryska kejsarinnan Elisabeth. Han är då "förklädd" till kvinna och lyckas därigenom vinna hennes förtroende. Kejsarinnan återupptar förbindelserna med Ludvig XV som skadats av en fransk ambassadör med negativa åsikter om den ryska kejsarinnan.

D'Eon återvänder klädd som man 1756, med förklaringen att han är sin egen bror. Resultatet av d'Eons kurirverksamhet är i vilket fall att Ryssland, Frankrike och Österrike enas mot Preussen och England i sjuårskriget. d'Eon belönas i både Ryssland och hemlandet och får i Frankrike en kaptenstjänst vid dragonerna.

1762 får d'Eon en sekreterartjänst hos den franska ambassadören i London, hertigen av Nivernais. Han har också i uppdrag att införskaffa information om förhållandena runt engelska kanalen, eftersom Ludvig XV har planer på en invasion.

I London umgås d'Eon bland annat med Horace Walpole, och han rör sig i de litterära kretsarna med en enkelhet och ett skarpsinne som gör hans sällskap hett eftersökt.

Markis Richarde D'Ivoire

D'Ivoire är en bokhandlare, en skribent och väldigt, väldigt rik. Han berättar ständigt skrönor om hans äventyr, barndomsvänner och hur han på olika sätt lurat tulltjänstemän och censuren.

D'Ivoire är en bokslukare utan dess like och han letar ständigt nya titlar att lägga till sin redan omfattande samling. Hans största intressen rör sig kring det förbjudna, pornografi, politiska och ockulta texter är hans stora passion och han kan betala stora summor pengar om han anser att boken eller texterna är värda priset.

D'Ivoire har också en årlig, veckolång tillställning där han tillåter andra att nyttja hans boksamling. Tillställningen är enbart till för specialinbjudna gäster, och på grund av samlingens enormitet gör man bäst i att veta vad man är ute efter innan man kastar sig iväg in i boksamlingen.

D'Ivoire är på sitt sätt en anarkist. Han tål inte översittare eller auktoriteter, och han blir lätt arg. Ilskan brukar dock släppa fort, när han en gång fått sagt det han vill säga. Han tål heller inte att bli åtsagd hur han skall bete sig eller hur han skall göra. Han har mycket svårt för att lyssna på sin läkare och det har lett till ett långt och friskt liv. Om man räknar bort hans många krämpor, såsom knäsmärtor, axelinflammationer och andra åkommor. Markisens jaktintresse och många fysiska aktiviteter håller honom i trim, trots storslagna middagar och mer än lovligt mycket vin och sprit. D'Ivoire har hen begynnande mage, men hans i övrigt vältränade kropp väger upp den mer än väl.

D'Ivoire är en modemedveten man, men han låter ibland sitt skägg växa till stubb, och han klipper sitt hår kort under peruken. D'Ivoire blev gråhårig tidigt i sitt liv och han är fåfång nog att låta färga håret under peruken.

Marie Jenneret alias Dr. Marcel Jenneret

Marie är en av Paris många läkare. Hon har ungefär samma inställning till sjukdom som resten av den franska läkarkåren. Det som skiljer Marie från resten är det faktum att Marie går under namnet Marcel och utger sig för att vara man.

Hennes hemlighet har dessutom läckt till en av Paris många brottsliga element. Hon har därför utsetts till Cartouches personliga läkare. Marie tar det hela med ganska stor ro. Hon har vid fler än ett tillfälle behandlat Carouche och hans män i deras eget tillhåll, och det gör det naturligtvis lättare att utjämna maktbalansen. För den oinvidde är Marcel en kort och spenslig man med ovanligt slät hy och tungt sminkade kinder.

Han har för det mesta välvårdade och något slitna kläder och en peruk som kammats och pudrats med omsorg. Det är uppenbart att han är mån om sitt yttre men att han inte riktigt har råd att upprätthålla det till hovstandard.

Nicolas-René Berryer

Nicolas-René Berryer är Lieutenant-Général de Police, polismästare i Paris, och den person som med största sannolikhet får ta del av all information som rapporteras in till de olika ämbetena. Han är också ansvarig för hur Conseil de Police sköts och rapporterar direkt till kungen. Berryer är en upptagen man, men han är som de flesta ämbetsmän inte alls avigt inställd till mutor och bestickning. Dock får de vara av ganska hög kaliber för att Berryer ens skall lägga märke till dem.